

प्रत्यक्षमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अस्याः काशिराजकन्यायाः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

राम उवाच प्रत्यक्षमेतल्लोकानां सर्वेषामेव भाविनि ॥ यथा शक्त्या मया युद्धं कृतं वै पौरुषं परं ॥ १ ॥ न चैवमपि शक्नोमि भीष्मं शस्त्रभृतां वरं ॥ विशेषयितुमत्यर्थमुत्तमास्त्राणि दर्शयन् ॥ २ ॥ एषामेपरमाशक्तिरेतन्मे परमं बलं ॥ यथेष्टं गम्यतां भद्रे किमन्यद्वा करोमि ते ॥ ३ ॥ भीष्ममेव प्रपद्यस्व न तेन्या विद्यते गतिः ॥ निर्जितो ह्यस्मि भीष्मेण महास्त्राणि प्रमुंचता ॥ ४ ॥ एवमुक्त्वा ततो रामो विनिःश्वस्य महामनाः ॥ तूष्णीमासीत्ततः कन्याप्रोवाच भृगुनंदनं ॥ ५ ॥ भगवन्नेवमेवैतद्यथा ह भगवांस्तथा ॥ अजेयो युधि भीष्मो यमपि देवैरुदारधीः ॥ ६ ॥ यथा शक्तियथोत्साहं मम कार्यं कृतं त्वया ॥ अनिवार्यं रणे वीर्यमस्त्राणि विविधानि च ॥ ७ ॥ न चैव शक्यते युद्धे विशेषयितुं ततः ॥ न चाहमेनं यास्यामि पुनर्भीष्मं कथंचन ॥ ८ ॥ गमिष्यामि तु तत्राहं यत्र भीष्मं तपोधन ॥ समरे पातयिष्यामि स्वयमेव भृगूद्वह ॥ ९ ॥ एवमुक्त्वा ययौ कन्यारोषव्याकुललोचना ॥ तापस्ये धृतसंकल्पा सामेचितयतीवधं ॥ १० ॥ ततो महेन्द्रं सहितैर्मुनिभिर्भृगुसत्तमः ॥ यथागतं तथा सो गन्मामुपामं च्य भारत ॥ ११ ॥ ततो रथं समारुह्य स्तूयमानो द्विजातिभिः ॥ प्रविश्य नगरं मात्रे सत्यवत्यै न्यवेदयं ॥ १२ ॥ यथावृत्तं महाराज सा च मां प्रत्यनंदत ॥ पुरुषांश्चादिशं प्राज्ञान् कन्यावृत्तांत कर्मणि ॥ १३ ॥ दिवसे दिवसं त्वस्या गतिं जल्पितं वेष्टितं ॥ प्रत्याहरंश्च मे युक्ताः स्थिताः प्रियहिते सदा ॥ १४ ॥ यदैव हिव नं प्रायात्सा कन्या तपसे धृता ॥ तदैव व्यथितो दीनो गतचेता इवाभवं ॥ १५ ॥ न हि मां क्षत्रियः कश्चिद्दीर्येण व्यजयद्युधि ॥ ऋते ब्रह्मविदस्ता तपसा संशितव्रतात् ॥ १६ ॥ अपि चैतन्मयाराज न्नारदेऽपि निवेदितं ॥ व्यासे चैव तथा कार्यं तौ चोभौ मामवोचतां ॥ १७ ॥ न विषादस्त्वया कार्यो भीष्मकां शिसुतां प्रति ॥ दैवं पुरुषकारेण को निवर्तितुमुत्सहेत् ॥ १८ ॥ सा कन्या तु महाराज प्रविश्याश्रममंडलं ॥ यमुनातीरमाश्रित्य तपस्तेपेति मानुषं ॥ १९ ॥ निराहारा कृशारुक्षजटिलामलपंकिनी ॥ षण्मासान्वायुभक्षा च स्थाणुभूता तपोधना ॥ २० ॥ यमुनाजलमाश्रित्य संवत्सरमथापरं ॥ उदवासं निराहारा पारयामास भाविनी ॥ २१ ॥ शीर्णपर्णेन चैकेन पारयामास सा परं ॥ संवत्सरं तीव्रकोपापादां गुष्ठाग्रधिष्ठिता ॥ २२ ॥ एवं द्वादशवर्षाणि तापयामास रोदसी ॥ निवर्त्यमानापि च सा ज्ञातिभिर्नैव शक्यते ॥ २३ ॥ ततो गमद्वत्सभूमिं सिद्धचारणसेवितां ॥ आश्रमं पुण्यशीलानां तापसानां महात्मनां ॥ २४ ॥ तत्र पुण्येषु तीर्थेषु सा पुतां गीदिवानिशं ॥ व्यचरत्काशिकन्यासा यथा कामविचारिणी ॥ २५ ॥ नंदाश्रमे महाराज तथो लूकाश्रमेशुभे ॥ च्यवनस्याश्रमे चैव ब्रह्मणः स्थान एव च ॥ २६ ॥